

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de doue ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani ga'a prin scrisori francate, adreseate ca'tra expeditura. Pretialu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 9. ANULU XIX.

Sabiu, in 31 Ianuarie (12 Febr.) 1871.

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetiro cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Partea de dincolo de Leit'a a capatat in fine unu ministeriu nou compusu mai cu sêma din profesori. Presiedinte e Hohenwart, ceilalti membrii: Habietinek de justitia, Holzgethan de finantie, Schaeffe de comerciu si inter. de agricultura Iericek de cultu si instructiune, Scholl de aperarea tieriei.

Unele diuarie afirma ca denumirea acestui ministeriu s'a facutu fâra scirea lui Beust si Andrassy. Nêmtii de alta parte se vaiera pre tôte tonurile asupr'a noului ministeriu. Cugetamu ca slavii voru fi multiamiti cu elu. Dara „Cor. Sl.“ ce nea venitu astadi dice, ca sub pretestu de a consolidâ constitutiunea Cislaitaniei si acestu ministeriu va duce imperiolu spre prapastia.

O alta scire insemnata aflâmu in diuarie unguresci. Se serie ca retragerea lui Beust e sigura.

Lui Bismarck i a succesu a veri intre francesi neintielegerea si sfasierea in partide. Franci'a are pâna acuma doue guvernê si pâna la constituirea adunârei nationale cine scie câte partide tari.

Despre retragerea lui Carolu din Romani'a se vorbesce inca. Unele diuarie aducu scirea ca tronulu Romaniei lu va ocupâ unu principe rusescu (de Leuchtenberg).

(Din sudostulu Transilvaniei.)

Cestiunea româna se pune pre tapetu; cestiunea româna nu se pune pre tapetu; cestiunea româna nu e admisa la conferinti'a din Londonu; cestiunea româna e dejâ deslegata; cestiunen româna mai dîcu altii ca se va deslegâ prin revisiunea constitutiunei române etc. etc. Pentru ce atât'a vorba? Pentru interesarea puterilor protectorie de fericirea tieriloru romanesci? Acest'a pré putienu. Franci'a, carea incepuse a prevedé nisuinti'a europeniloru si incepuse a arangiâ Europ'a conformu acestoru nisuintie, a scosu pre cele doue tieri dela Lunarea de josu din confusiunea in care le aduse iesuitismulu si fanariotismulu, le a scosu, pentru ca Franci'a sciea si nu voiâ sa ignoreze servitiile ce le a facutu aceste tieri in evulu mediu crestinatâtiei si civilisatiunei si sciea ca ele au cadutu numai victim'a intrigeloru iesuitice, spriginite de cele fanariote. Franci'a le-a scosu din confusiune, le a pusu in piciore si le a disu sa mérga. O parte dintre puteri se pare ca nu pôte vedé cu ochi bunu acest'a nobila fapta si doresce a turburâ iera-si ap'a, spre a îmbatâ pescii si ai prinde si ai inghitî. In impregiurârile de fatia, cându mântuitôrrea Romaniei jace pre patulu de mörte, acest'a este posibilu, si cu atâtu mai posibilu, cu câtu de 13—14 ani de cându li s'au deslegatu mânilu si picioarele aceloru tieri, intrensele s'a lucratu pré putienu pentru intarirea loru. Ômenii cari au fostu chiamati a conduce tier'a spre destinulu ei s'au certatu si s'au inimicitu pentru putere. Activitatea loru s'a restrinsu pre lângu surpare, suire si cadere prin alte surpâri va se dica, pre lângu unu procesu de schimbâri de ministri si de domnitori.

Pôte ca voru fi fostu cei ce le au severisutu tôte aceste de credinti'a ca pentru ce sa nu pôte ei lucrâ astfelin, caci interesele puteriloru garantu suntu de natura de a nu lasâ sa cada Romani'a victima nici unei'a din trensele.

Acest'a aru insemnâ atâtu câtu a se incelé pre sine insusi, asi legâ ochii spre a nu observâ nici unu periclu de nici o parte.

Viati'a popóreloru, nici cându nu s'a coditiunatu dela intrigele altor'a intre sine. O fiintia carea si multiameste esistinti'aceea numai diferintiiloru, de certa intre alte fiintie, va avé o esistintia efe-

mera si termina mai totu deun'a cu unu finitu reu. Esistintia unnei fiintie rediemata pre labore, va fi incalécata de unii altii pâna la unu tempu, inse mai curendu sêu mai tardiu silinti'a si munc'a o scôte din pusetiunea obscura si o pune la locul ce i se cuvine.

In Europ'a inca trebuie sa vina tréb'a acolo, in câtu natiunile sa fia stimate dupa trud'a loru dara nu numai dupa privilegiile loru.

Pâna sa ajunga la atât'a moralitate se cere tempu si pâna atunci omenimea dintrens'a pôte mai are a suferi brutalitâti, cine mai scie a cârei puteri.

Ce erâ dara mai firescu lucru decâtu cã conducatoriul tieriei din cestiune sa cogete la tôte impregiurârile câte potu veni in venitoriu, dara mai cu sêma la impregiurarea cându constelatiunea europeana aru puté sa devina de asiâ, incâtu un'a din puteri sa aiba mâna libera si sa nu mai aiba lipsa de a tiené comptu de asiâ numitulu ecuilibru european. Si cá urmare din acest'a ce erâ mai firescu decâtu sa fia cugetatu la desvoltarea unei vieti nationale cu privire la toti ramii sociali, pentru-ca prin acest'a aru fi pusu temeiul la cea mai buna sigurantia contr'a tuturor invasiuniloru possibile.

Acest'a este terenulu ce trebuie cautatu de ori ce poporu ce voiesce astadi sa traiasca. Acest'a e terenulu pre care avemu nu numai sa lu recomandam fratiloru nostri dara si nône insine, celoru din imperiolu austro-ungurescu, déca voimu sa avemu unu rolu demnu intre ceilalti concetatieni ai imperiului nostru.

Tempu de a ne socoti multu no mai avemu. Multu sa filosofâmu in ventu asupr'a acestei impregiurâri e o paguba invederata.

Sa incepemu dara intru a imbratiosâ totu ce e folositoriu pentru corpu si pentru spiritu, sa imbratiosâmu industria de ori ce ramu, pentru-ca dens'a este carea ia locul celu mai insemnatu in viati'a popóreloru de astadi, dens'a este care distinge pre popórele cu venitoriu de cel ce se pregatescu a fi trecute in registrulu popóreloru disparande.

Fiindu-ca acest'a nu este cea dintâiu voce, ce o ridicâmu in privinti'a acest'a, ne indreptâmu cu seriositate câtra tôte lumea nôstra inteliginta, ori unde se aru aflâ dens'a si o provocâmu sa misce tôte petrile spre a vedé odata realisându-se acest'a dorintia espresa de atât'a ori in dtuaristic'a nôstra, espresa de interesulu celu mai vitalu alu nostru.

Sa nu ne créda cine-va de nescé pessimisti si de nisce ômeni, carii aru ignorâ impregiurârile nôstre politice de mai nainte, nici de nisce ômeni, carii trecu cu vederea ceea ce s'a facutu in totu cuprinsulu Romaniei preste totu si in specie in privinti'a industriale. Reformele sociali aduse de drumulu de feru pre unde a pututu ajunge si de alta parte invectivele cele multe de poporulu nemtiescu, cu deosebire spre a ne discreditâ vitalitatea nôstra, ne constringu a fi cu indiecita atentiune asupr'a nôstru. In fine crescerea din di in di a speculatiunei evreesce in tôte pârtile ne ingrigesce sa nu ne tredimu in o buna diminétia ca suntemu privati de tôte mijlulócele de subsistintia si atunci apoi amu gatât'o si cu cele ce suntu inferióre, precum e agricultur'a, si cu cele ce suntu superióre industriei precum suntu sciintiele si artele.

Atunci nici Franci'a nici nimenea dintre puteri nu ne garantéza nôua aici si fratiloru nostri in patriale unu venitoriu, ci vomu fi cu tempulu spulberati cá plév'a din aria, de ventulu care va suflâ mai ingraba.

Diet'a Ungariel.

Siedinti'a din 25 Ian. a casei ablegatiloru o deschide vicepresiedintele Perczel la 10 óre. Pre fotoliele ministriloru: Andrassy, Bedekovics, Gorove, Festetics, Horvâth, Kerkapoly si Szlavy.

Mai intâiu se cetesce si aprobéza protocolulu; dupa aceea se ascernu petitiuni numeróse.

La ordinea dilei sta continuarea desbaterei speciall despre bugetulu anului 1871.

L. Berzenozey cá primu vorbitoriu se pronuntia contr'a meliorarei lefeloru, pre cându M. Wahran se intrepune pentru ea. Densulu imputa ca cas'a in locu sa tréca la desbaterea speciale a diferiteloru bugete pentru ministerie, a suscitatu iera-si, fâr' sa se fi ascernutu vre-o propunere speciale din partea comisiunei financiali, desbaterea generale despre cestiunea lefeloru. Ce se tiene de parerile bar. Simonyi si Deák, densulu nu consemte nici cu un'a nici cu ceea-lalta, ci se alâtura pre lângu parerea comisiunei financiali.

A. Csiky si da votulu pentru propunerea baronului Simonyi. Cu aceste se incheie desbaterea. Mai intâiu se pune la votu propunerea lui Deák, pre care majoritatea o si primesce. Asiâ dara s'a aprobatu meliorarea lefeloru in intielesu propunerei ministeriali, inse cu estinderea si asupr'a concipistiloru dela curi'a regésca si dela tribunalele supreme.

In raportulu generalu alu comisiunei financiali e mai departe contienuta propunerea, ca tôte institutiele din tíera sa se subordineze ministeriulu de instructiune.

G. Várady consemte cu acest'a, doresce inse ca regimulu sa se însârcineze, a ascerne unu proiectu specialisatu.

Korismics consemte cu propunerea comisiunei financiali intr'atâtu, incâtu ea se referesce la instructiunea teoretica, institutiele menite pentru desvoltarea practica inse, sp. e. scólele agromice, academi'a montana din Siemnitiu ect. sa nu fia subordonate acestui principiu.

Deák intréba ca subintielegu-se in propunerea comisiunei si scólele militari? caci in casulu acest'a nu aru potea primi propunerea comisiunei; intr'altelu asupr'a cestiunei acesi'e sa se decida nomai dupa precumpaniri mature si de o camdata sa se amâne.

Dupa ce mai multi deputati vorbescu se votéza si se primesce propunerea comisiunei financiali.

Se cetesce si primesce dupa aceea propunerea comitetului financialu ca in viitoriu sa stea tôte fondurile sub administratiunea ministrului de finacie.

Urméza desbaterea generale despre bugetulu presied ministriloru.

D. Irányi arunca prin o vorbire mai lunga acuse contr'a regimului si in deosebi contr'a presiedintelui ministriloru.

Presiedintele ministriloru Andrassy se apara prin o vorbire lunga si primita cu aplause detunatóre din partea dreptei contr'a acuseloru lui Irányi

Incheierea siedintiei la 3 óre.

Revista diaristica.

Celimu in „Rom.“: Atitudinea ce au pastratu Români in tempulu resbelului dintre Franci'a si Prussia, simpatie loru profunde si constanti pentru caus'a natiunei celei mari, care va remânea totu-de-un'a mare, ori care aru fi impregiurârile, a facutu obiectulu mai multoru articlu bine voitórie pentru noi, atâtu in presa francesa câtu si in cea

anțesă. În schimb diarele germane nu ne-au scutit nici de amenințări, nici de injurie, pentru că iubim pe Franci'a, pentru că-o manifestăm, pe câtu circumstanțele ne-au permis-o, simțimintele inimilor noastre, recunoștința și devotamentul nostru către acea nobile și generoasă națiune care totu-de-un'a și a versatu cu profușiune sângele pentru libertatea și emanciparea poperelor, pentru triumful causei justiției.

Diariulu „The Standard“, venindu a vorbi și elu acum câte-va zile d'acele simțiminte adeverate nationale, cari dictéza conduit'a Românilor, declară ca atitudinea lor a avutu și unu altu mare efectu politicu.

Dupa ce citéza adres'a Camerei române spre raspunsu la discursulu Tronului și da acelu actu alu Adunării cea mai completa aprobare, diarul englesu constata cu fericire ca Românil suntu cei mai entusiastici Francesi, ea subscrieri numeroșe s'au facutu în Români'a pentru prisionierii și ranții francesi și ca unu mare numeru de voluntari, între, cari citéza în modu distinctivu pe D. Locoteninte Colonelu Pilatu, Dunc'a, Ghic'a, etc. servescu subtu drapelele Franciei și o multitudine de medici români în ambulantiile ei.

Dupa acésta „The Standard“ dice ca prin acésta atitudine s'a doveditu ca, ori-care aru fi dorintiele Prussianilor, „națiunea română nu va suferi nici odata sa fie târâta la vre unu actu ostile intereselor franceze în Oriente, și ca Adres'a Parlamentului Românu este încă unu avertismentu lamuritu în acésta privintia.

Ceea ce deducemu cu satisfacere, adauge fôia englesă, din tôte acestea, este ca un'a din nenumeratele complicări, cari amenința pacea Europei, este înlăturata prin atitudinea națiunii române.

Declarațiunea diarului englesu are astadi o mare însemnatate. Ea ne vine într'unu momentu cându șgomotele cele mai stravanganti și mai grave circula în orasiulu nostru, denolându în ore care sfera nesce apretiațiuni cu totulu opuse asupr'a stărei lucrurilor la noi. De si nu damu mare credință acelor școmote, acelor șpaimă, fie-ne permis a dice, ce se arunca nu scimu pentru care scopu în publicu, șontemu detori a aduce aminte ômenilor cari dirigu astadi afacerile statulu românu și cari trebuie se cunôșcă adevêrulu, ca ei au o mare respundere în faci'a țerei și ca nu pot, nu trebuie se suferă că destinele României să fie jucate dupa capritiu șeu buna placere. Sa șngețe bine ômenii nostri de stat, sa se uite în giuru-le, sa asculte și optele și preocupările ge-

nerale și ne voru iatielege și si voru intielege detori'a lor.

Oprindu-ne asupr'a acestei cestiuni, contină „Romanulu“ sa șpunemu aci ca comisiunea bugetaria se ocupa fôrte seriosu cu studiarea bugetelor. În faci'a deplorablei situatiunii financiare, ce a lasatu guvernulu dlui Iepureșu, comisiunea caută a realiză cele mai mari economie, facendu tôte reducerile șosibili, atâtu în chaltuelile de materiale câtu și personale.

Acéș'ta nu trebuie sa cuprinda nici se ingrijéșca: de câte-va ani în côci, națiunea română n'a facutu de câtu a mări, a adauge bugetulu statulu și cu tôte acestea rezultatele au fostu ș aprôpe nule.

În urm'a acestei șperintie, o reacțiune eră inevitabile. Nu cunôșcemu lucrarea comisiunii: deca însă ea aru merge pâna la escesu în acestu sensu, defectele ei se voru îndreptă negresitu la discușiunea publică șeu, dup'o nouă șperintia, la facerea bugetulu pre 1872. Prin urmare nu putem de câtu a laudă șpiritulu care conduce pe comisiunea bugetaria, șecuri ca ea respunde la dorintiele intime ale țerei.

Totu acéș'ta vomu dice și în ce șprivesce proiectele relative la reorganizarea armatei. Atâtu Adunarea câtu și actualele d. ministru de reșbelu se ocupa d'acéș'ta seriôșă cestiune, în scopu d'a mari midilôcele de așerare ale țerei, fâra a adauge cheltuelile bugetarie. Învățimintele ce a datu ultimulu reșbelu din Franci'a voru fi utilizate, spre a informă organizatiunea militaria a României. Unii se cêrea a respândi vorbe ca prin acéș'ta reforma s'aru atinge pozițiunea oficiarilor. Credemu ca este cea mai mare eróre. Acea pozițiune nu numai nu va fi ôțnă, daru va deveni mai ștralucitória, căci cea mai mare ambițiune a unui adevêratu militarulu este d'a puté șervi cu tolosu patriei șele, și credemu ca, prin reform'a ce se șpregătesce, acestu mare rezultatu va puté fi ajunsu și dorintia oficiarilor români satisfacuta.

Atentatu asupr'a Metropolitulu din Iasi.

Diariiele din Români'a ne adusera șcirea acéș'ta fâra a descrie lucrulu în detaliu. „Curierulu de Iasi“ aduce în privintia acéș'ta urmatórele:

„Directiunea St. Metropolitii a Moldovei și Sucevei. Motivatu de cele publicate prin diariulu „Curierulu de Iasi“ din 20 Ianuarie curentu Nr. 7, relativu la atentatulu comisu asupr'a Înaltu Prea Șantitulu Metropolitulu de către Archimandritulu Climente Nicolau, șuperiorulu

monast. Goli'a, spre cunoscinti'a faptelor și cum ș'an petrecutu, Directiunea da în cunoscinti'a on publicu cele ce șecundu:

„Pre la 7 1/2 ore șera Înaltu Prea Șantitul. Metropolitulu aflându-se în convorbire cu unu dnu profesoru, a venit și numitul Archimandritu. Prea Șantia Ș'a cu șamabilitatea șea cunoscuta, a angajatu în discușiune și pre numitul, care se diări prin unu modu șilitu diembindu din cându în cându, și deodată intrerumpendu vorbirea cu o violentia, adresă Eminentiei Șale cuvintela: „amv venit pentru alte afaceri,“ cându în acelu momentu a intratu și o altă persoană; numitul Archimandritu luându o lumina de pre biurou au școsu din șinu o adresa ce o avea din partea Metropolitiei, și arătându Eminentiei Șale i-a dișu: „acéș'ta harh'e este cu totulu afara de șmarginile bunei cuviintie, căci lu tractéza că pre unu șclavu: 1) ca nu i ș'aru fi faciându harhiile oficiale că către unu frate dupa cum ș'aru fi padiendu acéș'ta etichetă în Franci'a, ca 2) cuvintele din vorbit'a harhie șuntu necuviincioșe și nedemne de șerson'a și demnitatea șea.“

Eminentia Șea vediedu-lu înfuriatu și voindu alu linisci, i-a respunsu cu blandetie: „ca de frate tratéza numai pre Archierei, iera șealalti clerici și au numirile lor dupa ierarchie, daru cu tôte acestea pentru elu, șcize șinguru, căta dragostu și imbrățioșare i-au aratatu în tôte ocasiunile, și chiaru acum'a va regulă că cancelariulu ș'ăși șchimbe acea harhie deca o crede ofensatóre.“ Numitul cu îndoiță furia au adaogatu cuvinte înșultatóre la adres'a Eminentiei Șale.

Eminentia Șea i-a dișu: „asculta, observe ce șraesci ca voi fi șilitu sa te d'au din casa“. Și în acestu intervalu esindu numitul, dupa câteva momente ș'a reintorsu îndereptu și apropiându-se de Eminentia Șea ca șemnu de șarutarea mâneș, apucându de mâna a și începutu a șcecută odișulu șeu planu, tragendu asupr'a Eminentiei Șale 4 focuri din 6 ce avea revolverulu, fiindu șcapatu de acestu grozavu pericolu prin ajutoriulu celor 2 șpersône șfiate în casa.

De șiguru lomea se va întrebă care a fostu motivulu acelei harhii, și ce șpresiuți atâtu de puternice continea ea, care sa și pututu determină pre numitul la comiterea unui șișă de odișu actu?

Spre a se apreciă și cunôșce de onorabilulu publicu (care în adevêr și cu acéș'ta nenorocita ocasiune au aratatu Eminentiei Șale o adevêrata fiéșca dragostă și afecțiune) se da aci publicitatii acele harhii.

Eata-le:

FOISIORA.

Despre simțiminte.

(Prelegere publică ținută în 21 Ianuarie a. c. de prof. Nicolau Cristea).

(Capeta.)

Încă vre-o câte-va cuvinte despre influinșia mănșarei și a benturei asupr'a simțimintelor. „Plenus veuter non studet libenter“ afia o buna aplicatiune. Șakespeare dice: cu câtu șu mai grășe côtelu cu atâtu e mai șancrotu șpiritulu. Despre Căesar se dice ca eră nelinșcit de Căssius celu slabu pre cându laudă neincetatu pre... cei grăși. Înse tôte aceste au intielatu numai în casulu cându cine-va pune la osu, dupa cum se dice, nu pentru ca e natur'a lui de așă, ci pentru ca e unu gurmăndu, care nu caută altu ceva decăt, dupa cum se dice fêra, o bucatura buna. Din cele de mai șusu e de a se deduce, ca la ômenii, căroru mănșarea și bentur'a li este principiulu de viatie, ideile și n'ăș debile și prin urmare și simțimintele de putienc eră nobile și înalte, prea de multe ori putienc, ordinarie și redușe la șensualismu.

Tempulu și anutempurile influinșiază asupr'a șpiritulu fôrte tare. Tempulu șerinu ori în în care anutemp, daru cu deosebire primaver'a provôca șperinșie, fêra Iun'a lui Maiu e botezatu cu dreptu șeu nedreptu Iun'a amozeatilor. Așfelu este tómn'a cându vinu venturile și dobóra frandi'a din arbori. Poesi'a: „Șrmana frandia nenorocita“ ne caracterișiază simțimintele produse de acestu anutemp binisioru. Tempurile zilei și nopșiei încă au influinșia lor deosebita fie-care. Așă dimișinșia

omulu e bine disposu mai bine decăt șera cându lumin'a zilei șdispare. Nôștea, cu deosebire mediu nopșiei, dispune pre omu la simțiminte fantastice. Influenșia din situatiunea corpulu o descrie Lotze în modulu urmatoriu: Noi avem alte ideș și alte nișuinte (prin urmare și simțiminte) cându jacemu și alte cându ștăm; o situatiune șilta și gramadita modêreza curagiulu nostru; cându jacemu comod și usioru anevoiã vomu fi cu evlãvia, și ori ce mania a nôștra se ștempara odihnindu corpulu nostru; mân'a carea oblesce creșiele frantei, valméza și necasulu nostru ce se șprimă pre ea (frunte).

Dar deca corpulu și funcțiunile lui pot influinșia asupr'a șpiritulu, nu mai putienc se pôte șpresupune o influinșia asupr'a simțimintelor causatu din partea funcțiunilor celorlalte ale șpiritulu.

Sa intrăm numai decăt în partea practica a cestiunii și sa ne punemu întrebarea, ca ce e cu ipochondrul carele cum lu dôre ceva și face cele mai cutezate întipiri despre pericolii cei ameninști eșistinti'a. Legatura între trupu și șufletu ni este cunoscuta. Noi șcimu ca cea mai mica întempleră ce se întempla în giurul nostru se telegraféza prin nervii respânditi pre tóta periferia corpulu nostru internulu nostru, șufletulu. Durerea este carea ne șpune ca ôre unde în organismulu nostru se întempla șeu unu procesu de compresșiune șeu de inflamațiune. Și un'a și alt'a șunt simțite durêșoș dicemu noi, daru apoi toc'mă șimțirea acéș'ta șternesce grig'ășa acea ce devine nelinșcitóre, causatu din temerea de șpericlitarea eșistinșiei nôște. Unu omu care e cu pré multa atentiune la in-

fluinșiele asupr'a organismulu șeu, da ideilor și conclusiunilor șele pré multa libertate. Ceste din urma, fireșcu lucrulu, în marimea în care se șpreșentéza șpiritulu producu ingrigiri ca d. e. cutare simțire degeneréza în cutare bóla și așă mai departe și de aci înștristarea șperpetua și grig'ășa de môrșe a multoru, pre cari o preumblare buna cu o conversatiune de distracțiune aru fi în stare sa i cureze de totu. Fîndu-ne vorb'a de șimțiri sa ne înșemnănu ca și ele pot fi câte odată influinșiate de simțiminte, va se dica, lucrulu întorsu dela ceea ce amv veditu pâna acum. Cu ocasiunea acéș'ta trebuie sa șpunemu ca tôte simțimintele șunt în stare, mai multu șeu mai putienc a aface centrelu nerviloru. Deca unu simțimintu castiga o putere fôrte mare în șufletu, atunci elu e în stare a reconduce procesulu prin care s'a produsu pâna la șimțiri. Șimțirile atunci producu icône parute, pentru ca șimțirile șunt numai înșielate. Așă se șpluca natușcile, în stare tréza. De aceea unu ucigășiu de multe ori e în pușetiunea do ochii lui pare ca vedu pre jeri'a cea crunta, carea a cadutu sub cutitul șeu alta arma a lui, și de și jeri'a acea pôte a șputreditu de multu, elu se cutremura și racnesce de șpaim'a ei.

Influinșia reciproca și contină a acestoru dôuș activitati șpirituale producu în omulu naturalu daru chiaru și în cela leitu de cultura influinșie asupr'a musculaturei ômenesce. Bucuri'a viia cându apășa în unu modu puternicu asupr'a șimțiriloru lu pond pre omu în miscare: ochii și șunt vii, fati'a estu dispusa la rîșu; bate în pământ, șare și așă mai departe. De e unu simțimintu neplacutu, va se dice, de înștristare șeu rîșne capulu se plêșca,

„La 25 Noembrie trecutului anu 1870, Dnulu Ministru cultelor prin adres'a Nr. 11,470 face Eminentiei Sale următoarea mijlocire :

„In urmare raportului ce amu primitu dela domnulu Prefectu alu județului Iasi sub. Nr. 10,637 prin care arata, ca Archimandritulu Climente Ne-culau, actualele ingrijitoru alu bisericii Gol'a din Iasi, refușă sub felurite preteste a primi cu inventariu dot'a acei biserici, sub-semnatulu cu onore ve rōga Eminentia, sa binevoiti a da ordinu numitului ingrijitoru, pentru a nu se mai opune si a primi dot'a bisericii in modulu cum i se cere de Prefectura, spre a nu fi silitu Ministrulu a luá alte mesuri contr'a unei asiá abatute urmări din partea numitului.

„De-si adres'a Ministeriului precum se vede erá amenintătoare pentru numitul Archimandritu, Eminentia Sa inși și in acésta ocaziune a ténutu mai multu la numitul si s'a marginitu numai ai face următoarea harthie :

„Prea-cuviosiei Sale Superioriului Monast. Go'i'a.

„Domnulu Ministru alu Cultelor si alu Instrucțiunei publice prin adres'a Nr. 11,470 ne arata : ca Prea-cuviosia Ta ai refușă sub felurite preteste a primi cu inventariu dot'a acei Monastiri, ti scriemu a ne dá sciintia de impregiurări, punendu-ve in vedere a nu face impedecări nerati-onabile“.

Nr. 2220, 1870, Decembre 10.

Vediendu trecerea ungi tempu de 34 zile, fára cá numitul sa fi datu vre unu respunsu Metropolici, cá si ea sa lu póta comunicá Ministeriului, in 14 Ianuarie curentu sub Nr. 84 i s'au repetatu in următoarea cuprindere :

„Nepriimindu pána acum dela Preacuviosia Ta rezultatulu ordinului nostru Nr. 2220 diu 10 Decembrie trecutulu anu 1870, scriemu a Ne trimetu urgentu asemenea res.ultatu.“

Iéta istoriculu acestui odiosu acta! Acés'ea suntu harthiile ce au pretestatu comiterea atentatului.

Confuziunea limbistica.

Cine póte ceti astadi vre-unu diariu séu vre-o carte romanésca, fára sa-si aduca aminte de faimós'a amestecare a limbelor de cându cu tornulu babilonicu ? Acestu turnu erá sa strabata pána la nori, déca cei celu ridicau n'aru fi ajunsu a nu se mai intielege unii pre alții. Asiá si noi; vremu sa ni formámu o limba, care sa remána pentru totde-un'a, celu pucinu cá fundamentu. Dara ce facemu ? In locu de a cautá unitatea si stabilirea limbistica,

cautatur'a e nesigura si exprima unu felu de desperatiune.

Dintre tóte functionile spirituale inse e fantasi'a cea mai influentiátoria asup'ra simtiemintelor. O cruce cátu de simpla in mijloculu unui câmpu, trece numai decátu fazele cele mai insemnate ale istoriei omenimei pre dunaintea spiritului nostru. Ori cátu de frivole aru fi cogétările nóstre, fazele istoriei omenimei escitate de simpl'a cruce, le respingu; pasulu nostru devine mai serbatorescu, pentru ca simtiemintele nóstre suntu pline de marimea acelu ce conduce sórtea omenimei si de micimea nóstre fatia cu densulu. Fantasi'a dispune pre ostasiu la entusiasmu cându erupse unu resbelu. Apararea patriei, o viațiá mai varia, prospecte la gloria, la inaintare, póte si la cástigu materialu, producu bucuria in soldatu; precándu bietulu tie-ranu, care dela inceputu si teme holdele, cogéta la quartirári, la vorspanuri, la contributiuni si la pradári nu se entusiasmeza asiá lesne, din contra temerea lu face sa fia posomoritu intristatu. Si cogétarea si nisointia inca influentiéza multu asup'ra simtiemintelor dara si simtiemintele asup'ra loro. Cea dintáiu in multe casuri le reguleza séu le infrenéza si omulu atunci remáne in o stare cam egale a inimei séu dupa cum dicemu : omulu e cu t a e t u ; cea de a dóu'a lucra astfelu impreunata cu simtieminte incátu ne face sa dorimu tota ce e bonu si sa ne departámu de ce e reu. Aci vine da a se pomeni d o r u l u , cându ne lipsesce ceva placutu si u r i t u l u cându avemu ceva neplacutu in apropierea nóstre. Cu acestea sta in legatura in fine simpatia si antipathia

Aceste dóne din urma aru meritá a petróce mai multu la densele, din'causa ca ele au o influența

ne silimu din tóte poterile a respândi caosulu custatoriu din elemente opuse, ce nu se voru poté nici odata. Fia-care dintre cei cu coudelulu in mâna introduce cáte ceva nou si strainu firesce, in limbagiulu séu, cá sa arete ca si densulu ia parte la reform'a si inovatiunea limbii române.

Femeile nóstre imitéza mod'a ori de unde aru veni; inteliginti'a nóstre adoptéza in viați'a sociale tóte datinele altor'a. Ce felu, numai scriitorii se remána inapoi ? Trebuie sa-si aiba si ei mod'a loro. Si iéta-i ca-mi alérge, cá barbatele albine, preste nóne hotare, si mi se intoreu incarcati de miere germána, francesca si italiana, cá sa indulcésca limb'a românului cu dins'a. Dara stai, domniloru, nu fiti asiá zelosi, ca nu cum'va sa ne otraviti cu mierea d-vóstre, cum se otravescu albinele cu mierea falsa, ce li se da cându nu mai au de a loro !

Sa nu se supere nime, cându dieu aceste, cáci nu esu din marginile adevéului si nu esage-rezu cátu e negru sub unghia ! Ce voru sa dica, spuneti-mi, aceste gramede de barbarismi aruncate in sinulu limbii romanesci ? Mi-veli respunde, ca barbarismi ni suntu de lipsa neaperata din dóne puncte de vedere, adeca : 1) cá sa astopámu lacunele, si 2) cá sa infrumsetámu limb'a nóstre prin espressioni mai locie si mai dulci ; cu unu cuventu, sa reformámu limb'a si s'o innoimu. Intielegu ; reform'a, dupa cei mai multi trebuie sa fia inlocuirea cuvintelor romanesci prin cuvinte straine, latinesci, francesi si italiene. Apoi cei ce propaga o atare idea monstrósa, cutéza a citá, cá copii ai scólei loro de confuziune, pre unu Cipariu, pre unu Pumnulu, pre una Eliade etc. Ce amagire !

Marii filologi románi nu voru se desnatureze limb'a si s'o reformeze, incátu va permite natur'a si geniulu acestei limbe. Iéta care esto scopulu de frunte : unde ni lipsescu termini romanesci pentru esprimarea unei idei, se cautámu terminii in limb'a latina, si déca nu'i vomu gasi nici intr'ins'a, sai cautámu in cea ispanica ; terminii slavi, unguresci séu germáni, introdusi de eri de-alalta eri in dialectele románe, si inlocuímu prin ecivalenti romanesci, latini séu neo-latini. Astu-feliu limb'a romanésca pre de o parte se va poté fipsá, iéra pre de alta se va curati. Sa nu uitámu inse, ca acesti luminati filologi nu si-au propusu nici de cum a atacá sintaxea limbii si fraselogi'a ei. Déca aru fi facutu un'a cá acés'a, atunci i amu poté acusá de ucigasi ai geniului limbii nóstre. Dara n'au facutu ; cetiti, cá sa ve convingeti, scrierile lui Cipariu, ale lui Pumnulu si cele mai vechi ale lui Eliade. Fras'a loro este fras'a românului, observata cu destula scrupulositate.

mare in viați'a familiara si sociale. Cu ele suntu impreunate si iubirea si ne iubirea deapropelui nostru si asiá dela proportiunea loro atarna in mare parte si starea morala a individiloru si a societáti.

Si partea cea buna si cea rea, déca i putem dice asiá, din viați'a simtiemintelor, ne arata si din cátu amu pututu canósce din acésta mica privire asup'ra activitátiiei acesteia spirituale, ca este o trebuintia pentru omulu ce pretinde a fi, a se familiarisá cu miscáririle interne ale sufletului, cari ne inaltia inim'a in unele, si ne opasa in josu in alte impregiurári. Schimbarea acés'a, carea lu scóte pre omu din o viați'a ordinaria si de tóte dilele e de alta parte si unu probariu despre nobleti'a si taria inimei sele. O inima carea nu remáne indiferenta la abnormitátiile cursului ideilor in d é m n a pre erou si pre martiru la sacrificii, pre poetu lu invatia a canósce partea ce seriósá a vietiei, a sortiei omenesci in deplin'a ei insemnate.

Fára de o astfelu de inima románii nu aru fi avutu unu Horea, Crisianu si Closca, nu aru fi avutu Vladimirescu si Roman'a de astadi nu aru fi avutu unu Lazaru, carele se regenereze romanismulu intr'ins'a, romanismulu ce atátu a fostu de cadutu in cáte erá unu nume de despretiu in patri'a sea propria, si fára de astfelu de anima Andreiu Muresi-pnu nu aru fi pututu cantá :

Desteaptate románe din somnulu celu de mórte
In care te-aduncira barbarii de tirani.
Acum ori nici odata croiesceti alta sórte
La carea sa se inchino si crudii fei dusimani !

Cei mai próspeti aru fi trebuitu sai imíteze studiándu-i. Imitatiunea inse are unu pericul ; acés'a este de a imita partee cea slaba si grosita. Astu-feliu noi imitamam pre inainte mergatorii nostri numai in imprumutarea espressioniloru ne-romanesci. Ne mái multiamindu-ne de a astupá lacunele si de a persecutá slovenismulu, ne amu apucatu catu se inadusimu si ce mai remase bonu in lexiconulu nationalu, prin contingente barbare aduse cu saculu de prin tóta lumea.

De ne amu fi opritu la atát'a, reulu se pótea vindecá ; cáci precum scótemu astadi slavismulu asiá potemu scóte mane si altu elementu din lexicónele nóstre. Crim'a celoru tineri fu mai mare ei otravira sufletulu limbii nóstre.

Iéta cum ; cei ce si facura studiele in Francia s'au dedatu a intórce fras'a romanésca dupa cea francesca ; cei veniti din German'a, scriu nemtiescu cu vorbe romanesci ; esiti de prin facultáti italiene inca si-facura la rendulu loro defori'a. Astfelu dicemu astadi : „se dau ómeni, cari“ etc. in locu de „suntu ómeni ce“ . . . (suntu qui, lat.) ; totu asié : „facemu trebuintia, in loculu de : „avemu trebuintia“, apoi : „aceste lucruri finirea acestoru lucruri“, séu : „aceste lucruri fiindu finite.“ Esemplele suntu nenumerate si se pótu gasi la totu pasulu prin scrierile mai próspete. Apoi asiá se graesco romanescu ? Asiá se purcedemu noi la ridicarea monumentului limbii nationali ?

Bagati de séma sa n'o patimú cá cei dala turnulu Babilonului !

Reulu e seriosu si trebuie sa cogétámu alu vindecá pána mai este tempu ; cáci indata ce publiculu se va infectá de densulu, nu va mai fi cu putintia alu smulge cu radacina. Trebuie sa alegemu un'a din dóne : séu imprumutarea terminiloru ce ni lipsescu, pentru ai altui pre trunchiula limbii romanesci ; séu topirea remasitiilor limbii nóstre nationali in adunatur'a barbarismiloru, fia din ce limba voru fi. Cine nu vede, ca cea din urma procedura aru fi uciderea limbii nóstre, de carea nu pré sumentu departe ?

Dar, sumentu aprópe de a ne ucide geniulu limbii, si reactionea e de neaperata trebuintia.

Cându vorbimú despre reactione, n'o intielegemu pre deplinu in sensulu unei scóle, din carea au esitu deja conleie destula de celebre. Acésta scó'a, alu cárei capu este unlu din cei mai erudiți románi, incepe a se intórce la limb'a romanésca, precum erá vorbita inaintea reformelor filologice ; ea se nutresce din batráni cronicari si din cártile bisericesci. Dara a adoptá limb'a cronicariloru fára nici o reserva, insemneza a reinviá slavismulu si alte elemente barbare in tóta uriciunea loro. Apoi ce folosu, ca ne ferimu de escesulu latinisárei, cá sa cademu intr'alu slavisárei ? Midiloculu in tóte ! Nici pré multu latinismu, nici pré multu slavismu ; sa imprumutámu din limb'a latina numai ceea ce aru trebui sa imprumutámu dela alte limbe sa ténem din elementulu slavu totu ce a luatu fidel'a fisonomia a limbii nóstre. Asiá dara o mica modificatiune in scó'a de reactione amintita mai susu si venitorulu va fi alu ei.

Noi mai adaugemu pentru a fini, ca fára studie profunde nu vomu ajunge a scrie romanescu cum se cade. Sa intrámu in inim'a limbii populari mai vertosu cum se afla in poesi'a poporului ; sa ne intórceam apoi cu seriozitate la bunii nostri cronicari si la cártile bisericesci, sa scótemu de pretutindenea lamur'a romanismului. Punendu astfelu unu fundamentu néosu romanescu, vomu poté introduce si cáte patieniu materialu latinu séu neolatiniu in zidirea edificiului, alu cáru cimentu va fi siatasea romanésca.

Asia, si numai asia vomu esti in caosulu si din cofuziunea in care ne aflámú astadi.

Nu ne indoimu cá Academia romana s'aru poté basa pre alte principie. Dara pána cându acésta institutiune va ajunge sa-si impuua autoritatea, pána atunci aru fi mai bine sa ne supunemú usului, decátu capricelor de reforme individuali (F. n. 52.) „Semenatorulu.“

M e r c u r e a in 25 Ianuarie 1871.

Domnulu Redactoru ! Sciu ca amu intardiatu ce-va cu acésta scurta corespondintia, pentru carea ve rogu de cáte-va linii in stimatulu nostru „Tel. Rom.“ ; inși vediendu, ca despre faptulu, ce voiescu a la aminti, alte peno mai competinti nu au scrisu, iéra de alta parte fiindu convinsu, ca factulu este

demn de amintire, mi iau vola a aduce la cunoscintia on. publicu român, ca locuitorimea noastră româna de aici a fost cercetata în 14/26 Ianuarie de o lovitura foarte doreroasă, reposandu în diu'a acést'a Dn'a Justin'a, demn'a soția a bravului nostru proprietariu și nationalistu Georgiu Mace-laru. Reposat'a, carea în decursulu vieții se de 53 ani a fost unu modelu de económa buna, de soția credinčioasă, de mama intielépta și de crestina evlavioasă, asiá încátu la dens'a în adeveru se puteau aplicá dílele lui Solomonu despre femea económa și intielépta, la ór'a mortiei se de lasatu din pestrarea sea privata summa de 1000 fl, adeca o miiá florini v. a. pe sém'a bisericeii noastre române resarítene de aici; și astfelu precum în viétia a sciutu castigá prin modestia, blandetia și binefacere tacuta inimele tuturoru, ce o cunoseau, asiá si la mórtea sea si-a pusu unu monumentu neperitoriu în memori'a conationaliloru și coreligionariloru nostri.

Immormentarea bravei femei urmá în 16/28 Ianuarie cu solenitate frumoasă, asistandu cá publicu condolente—potu díce—mai totu opidulu nostru fára diferentia de nationalitate și confesiune, precum si unu numeru însemnatu de ómeni din vecinatete.

Fia-i tierán'a usióra și amintirea eterna și binecuvântata! Si dea-ne cerulu multe asemenea femei în sinulu poporulu nostru!

R o m a n i ' a .

Camer'a n'a lucratu în siedintia publica întrég'a septemána trecuta.

În adeveru, Mercuri s'a amanatu pre Sâmbeta, și Sâmbeta, dopa ce votá doúe trei indigenate, se amână pre astadi, Luni.

În comisiuni se lucréza însa cu mare activitate. Afacerea căilor ferate pare avansata, si comisiunea budgetara e la ultimele budgete de cheltueli, remându-i a se ocupá înca si de venituri.

Senatul se aduna si elu printre picaturi cá se asculte câte-va nostime interpelári ale unor oratori cá d. Baticovenu etc. . . E! a tienutu marturu corpu se probeze ca traiesce! Vai! in sa si de asiá trau!

„Presa“ ne arunca în trecutele díle o gentiletie; noi nu desaprobámu alegerile din Bucuresci cáci ne lingusimu în modu servilu pre langa puterniciei dílei . . .

Nu e rolulu nostru, vecina necajita; ce cade, ori cáto de máhrita, ca catranii'a fóia se nu fáca confusiune.

Jurnalele straine ne adocu sciri cari ne privescu de aprópe. Ele publica unu documentu, care de este autenticu, e menit a avea unu mare semnetu între románi si e de natura mai alesu a intonecá si mai multu, de se póte, orizontulu nostru de já atátu de posomoritu. Vomu reveni asupr'a acéstui documentu în nr. venitoriu cu unu studiu specialu si totu atunci lu vomu si publicá, de nu cumva, pána Joi, „Monitoriulu“ l'aru declará apocrif, ceea ce o dorimu din anima în interesulu stabilitáteis, a liniscei și securitáteis posible înca a a acéstei sarmene și bántuite tieri!

„Inform.“

V a r i e t á t i .

*(Ocuparea Parisului prin fóme) nu este nici decátu unu fenomenu nou în istoria, Regele Enricu alu IV. înca a avutu sa sté în anul 1590 înainte Parisulu pána ce teribil'a fómete i a deschisu în fine portile și a facutu posibilu intrarea. Iéta ce díce de Thon în istori'a sea, tom. 11, pag. 175, despre starea Parisului de atunci într'adevaru desperarea acéstei cetati ajuusese la extremitate. Lips'a miodolócelor de trau slabisa nu numai pre locuitori, ci si pre trupele de aparamé, în cátu acéstea nu mai erau în stare a se aperá. În Parisu nu se mai sciá, ce este carne, si armat'a se nutriá numai cu frondie si radacinile ce le aslá sub petrú. În locurile publice si în coltiurile stratelor se aflau cazane, în cari se fierbeá ovesu pisatu, singur'a bucatu ce se mai aslá. — Morburile cele mai teribile erupsera, si în cursu de trei lune morira 12,000 ómeni. Stratele resunau de gemetele morindiloru, de strigatele desperate si suspinele celoru ce se luptau cu fómea. Páne nu se mai capetá nici de leacu. Toti cániú fura prinsu si mancati; acést'a o faceau cu osebite germanii, acést'a ginte feroce dela natura (gens

naturalment feroce). — Parintii si mâncau copiii, si în fine, la sfatulu consululu spaniolu, se cocé páne din ósele sdrobite si din capatinile mortiloru.

— Diu aristio'a un gurésca si-a luntu inceputulu cu revoliutunea francesa. În acést'a época, si pre timpulu resbeleloru lui Napoleonu I. emigrau redactori în Viena, capital'a imperiului si centrulu guvernamentulu de pre atunci, unde si scriea foite. La inceputulu secolulu presentu un gurii aveau numai doúe diuarie: „Carierulu ungrescu“ si „Informatoriulu ungrescu“, umbele esieú în Viena. În Pest'a a aparutu prim'a fóia ungresca „Insciintári din patria“, la 1806 în 2 Iuliu. La 1830 aveau numai trei foi politice si siépte scrieri periodice. Pre la 1840 erau 26 diuarie în Unguri'a, între cari cincii politice; iér' la 1847 33, între cari siése politice; la 1848—49 în Unguri'a si Transilvania esieau 80 diuarie ungresci, jumetate cu materii politice. Înainte de 1850 esieau în limb'a ungresca 3 foi politice si 6 periodice; înainte de 1861 6 foi politice quotidienne, 5 septemanaria si 41 periodice si înca 42 în Bud'a-Pest'a, 10 în provincia; înainte de 1870 foi politice quotidienne erau 10, septemanarie 28, si dífríte scrieri periodice 108, totalu 146; dintre cari 96 în Bud'a-Pest'a si 50 în provincia. Înainte de 1871 în Unguri'a aperau 167 foi în limb'a ungresca, dintre cari 14 politice quotidienne, 37 septemanarie si 116 nepolitice, dintre acéstea 105 apareau în Bud'a-Pest'a si 62 în provincia. —

— Ap'á Dunareii, dopa cum aflámú din diuariele din Brail'a-Galati, a inceputu a cresce într'unu modu îngrozitoriu, încátu amenintia cu deosebire partea din josu a orasiului Galati, numita Valea. Se díce, ca primariulu urbei a luntú mesururile necesarie pentru evitarea a ori ce pericul.

** (Lavina de niu é în Beriri'a ernatic'a). Sâmbat'a trec. în 28 Ian. (chiaru în diu'a capitulatiunii Parisului) la 9 ³/₄ óre sér'a óspetii din hierari'a numita mai susu, cinându si conversându cu tígnela deodata fusera supriusi prin un'a fragore ce semená cu un'a salva de tunuri. Toti sarira cá fulgerati si alergara spre locul periculu. — Un'a lavina de niu é topita de pre acoperementulu casei cu 2 constructure cadú pre plafonulu salonulu de sticla ziditu în curtea berariei, plafonulu se rupse si niuea spumegá în pocale, franture de sticla cá garnitura acoperise mancárilu. A fostu un'a norocire, cá în salonulu de sticla erá pucini óspeti si acést'i'a înca asiediati pre langa parietele casei. Din intemplare dd. Ios. Hodosiu, cu soci'a sa, Ios. Vulcanu si Andreiu Cosm'a din Selagiu se aflase în acelu salonu. Provedinti'a divina carea vighiaza asupr'a celoru bunu, i a feritu de nenorocire. D. Iosifu Hodosiu fu ranitu de o frantura de sticla în partea drepta a frontii, iéra dn'a soci'a sea sgariala la mánú, asemenea si d. Cosm'a, iéra d. Vulcanu fu ranitu cevasiu mai greu la mánú, inse nici chiaru vatamarea cea mai însemnata a dlui Hodosiu nu a fostu periculosa. Alta dí amicii sei mersera alu vedé spre a i esprime condolenti'a din caus'a acéstui accidentu, care potea deveni funestu si totu odata a i descoperi sentie mintele de bucria pentru nenorocós'a scápare. —

** (Ferirea arborilor de rosúr'a iepuriloru.) Cu ocasiunea visitárei unei pomarii, gradinariulu mi comunica ó receta de o aliie cu care se unge arborulu tóm'n'a si asiá nu numai se delaturezá pof't'a epuriloru de ai róde, daru are si unu efectu favorabilu asupr'a cójei. Iéta recet'a: Trei párti lutu, 3 párti gunoiu de vite cornute, 2 párti sánge, o parte smóla si o parte fungingin'a, tote subtiute cu urinu.

** (Pap'a Piu alu IX) comandase architectulu seu, se-i fáca unu planu pentru decorarea bisericeii st. Petru cu ocasiunea marelui sinodu din Rom'a. Fiulu architectulu presenta papei desemnatele pregatite de taica-seu; pap'a fu atátu de satisfacutu, încátu trase saltariulu biurulu seu, care erá plinu cu monede de auru si dise baiatulu: iéta, fetulu meu, ia cátu poti cu mán'a ta, si du pentru parintele teu! Ah sfinte parinte, întâmpina baiatulu, ie tu pentru mine; de óre ce mánile tale suntú mai mari si incupe mai multa moneda în ele. Pap'a impliná zimbindu cererea baiatulu.

(Unu mare furto) de bijuterii s'a comisu dílele trecute în Londr'a. La invelierii Londonu si Byder în Bord Street s'a presintatu unu domnu care „eredindu“ o avere si aflându-se în positiune de a cheltuí 6000 pond lire sterlingi pre

bijuterii, elu alesu mai multu bucatú juvericale; nu se potú însa decide a le cumpará mai înainte de a le vedé si sóti'a sea, deci ceru a i se duce acasa doúe colliere de brulantu, în valóre de 2500 pundu sterlingi pentru cá sa le vada si cocón'a. Sosindu însa acasa la o locuinta, de abia „inchiriata“ si desiarta, aducaterulu bijuteriloru fu adormitu prin cloroformu si legatu la mánú si picioúe, iéru domnulu disparú dímpreuna cu dam'a, ce se afla cu densulu. Politia englez'a, dopa cercetárilu facute, a si gasitu pre cea dama în Leamington si a arestat'o; ea este de 28 ani si se numescu Mart'a Tarphey. Fiindu aduse înaintea judelului de instructiune, ea a márturisitu, ca însa-si a fostu proiectarea fortulu. Barbatulu! a fugitu în Belgi'a. E prinsu si

Nr. n. 185. ex 1871.

Publicare de licitatiune.

În 24 si 25 Februariu 1871 st. nou. În 12 si 13 Februariu 1871 stii. v. se va esarendá pre calea licitatiunii în cancelari'a oficiulu universitáteis nationali sasesci în Sabiiu piat'a mare nr. 183, la órele obicinuite de oficiu pasiunea de pre muntii urmatori pre templu de pasionatu din an. 1871 si adeca:

Nr. cur.	Situatiunea muntelui	Numirea	Suprafati'a		Pretulu de licit.	
			ju-guri	stán-gini.	fl.	xr.
1		Grópele de susu	794	600	106	—
2		„ „ josu	452	890	153	—
3	Sina	Stéz'a de susu	189	1000	120	—
4		„ „ josu	600	—	140	—
5		Hanesiulu de susu	1676	1400	145	—
6		„ „ josu	1686	1400	170	—
7		Góz'a de susu	1419	600	701	—
8		„ „ josu	1387	800	175	—
9		Sericinulu-mare	1253	100	821	—
10		„ de mijlocu	1413	900	1101	—
11		„ de latura	1141	700	231	—
12	Orlatu	Balintu-mare	1101	900	151	—
13		„ micu	650	1000	250	25
14		Balu	929	1300	205	—
15		Furnic'a	1546	—	122	—
16		Oltiavu	1425	—	325	—
17		Stricatu	1750	—	223	—
18	Talmaciú	Fareas	—	—	318	—
19		Cornu-Pleschi	—	—	270	—

Fia-care doritoriu de a luá în arenda, are sa depuna înainte de inceperea licitatiunii 10 procentu dele pretulu licitáreis în bani ga'ta cá gerantia în mánile comisiunei de licitatiune, pre carea o primescu acci ce nu au dobenditu arenda inapoi; celui ce a luntú asupr'a arenda i se reintórce séu i se socotesce în pretulu arende, dopa ce a depusu cautiune a conforma contractulu.

Conditionile mai detaiate ale arende se potú vedé si mai înainte de terminulu de licitatiune în cancelari'a indicata mai susu la órele obicinuite.

Se potú asterne si oferte facute dopa formele prescise si proviedute cu o marca de timbru de 50 xr. langa care e a se alaturá o gerantia de 10 procentu dela pretulu licitáreis. Acést'a se póte fáce celu multu pána la 24 Februariu a. c.

Oferte defectuóse si de esele, cari se vorú asterne dopa inceperea verbale a licitatiunii; séu voru remané neconsiderate séu se voru respinge indata.

Sabiiu, 3 Februariu 1871.

Din siedintia universitáteis nationei sasesci.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii Galatiu, în protopresbiteratulu gr. or. Zlatn'a de josu se deschide Concursu, pána la 25 Ianuarie 1871.

Emolumentele suntú:

a) Venitulu stolariu, dela 130 familii, b) cáte una ferdela de cucurudiu cu tulu dela fiecare famili'a.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune suntú îndrumate concursele instruite conformu statulu organica ale trimiti, la sc. protopopescu gr. or. alu Zlatnei de josu în Abrudu, pána la terminulu prefiptu.

Abrudu în 25 Decembre 1870.

Comitetulu parochialu din Galatiu.

Cu contielegerea mea,

Ioanne Gallu

2-1

Protopopu.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea invetiatorésca din comun'a Sárázaniu protopresbiteratulu gr. or. a Fagelului se eserie concursu pána la 8 Februrie a. c. Emolumentele suntú: 73 fl 50 xr. v. a. 10 metiu de gráu; 20 metiu de cucuruzu; 100 pf. lardu, 100 pf. sare; 15 pf. lumini, 8 orgii lemne, cartiru cu unu jugeru de gradina. —

Doritorii de a ocupá acestu postu, suntú avisati, concursele bine instruate si adresate comitetulu parochialu se le subscérna dlui prot. Atanasiu Ioanoviciu în Fagelu.

Sárázaniu 16 Ianuarie 1871.

În contielegere cu dlu protopresbiteru

(8-3)

Comitetulu parochialu